

ja rääkisid issekestis, ees meie endine kassukas peaks niamma hä ollema kui teiste ued kassukad? Teised ue kassuka mehhed näitse kehvamad kui meie, ja külm panni talwel mirme hambad löddisema. Seal tulli üllemal nimmetud koera-hammas taggasi ja ütles ue kassuka meestele: „Ausad mehhed! Teil on nüüd kül parremad kassukad kui enne, agga teie wanna ellopait ei kõlba. Tahhate teie kõige õnne offaliisefeks sada, mis parkimata jännesnahka kassukas inimesele wõib anda, siis peate siit ärraminema. Igga mees mingo senna poole, kuhho ta isse tahhab, agga kolm päwa ja kolm ödd peab ta kinni silmadega otsekohhe eddasi minnema, ja pihho täis wilja seemneid taskus temmal ollema. Kuhho sa kolmandamal õhtul puhkama jääb, senna wiiska wilja iwwad mahha ja eida isse puhkama. Ja nüüd wata immer! Teisel ommikul üllesärfades leiad sa ennast kennas toas sidi wodiis; sured uhked ello honed, wiljaga täitetud aidad, rahha kastid, lojusse karjad ja muud on kõik siio pärralt.“ Et kül keddagi weel sedda asja ei oluud katsunud, siiski nähti jälle hull rahwast wana kassukaid ärwitama ja jännesnahka kassukaid nõudma. Seal pillutas mitto nõukas Narrilane oma ellamise ja läks tormlase kombel teele, kinni kolmest päwast mitto näddalad said ja nälg neid koijo taggasi sundis. Kül no mis targem rahwas selle tühja käimise wasto üteldes: Teie näggite kül et jännesnahka kassukad mingi õnne ei saanud, kuis wõire nüüd uskuda et pihho täis mahha pillutud seeme iwwad seggust immer wõib tehha? Se on üks pdrase lorri. Wadake, armas rahwas, teie põlloma on kaunis, harrimine on waewalik ja sõnniku pudus. Piddage põllo-harrimise jures ifka suremat hoost, korjage rahha koppitad et jõuaksite aega mõda ellamise kohta pärrisefeks nõuda, si s olleks teil iggapiddi lahke ellamine ja kaunis piddo. Jeseärranis pöggenege wina eest, mis wägga kahjolik on; sest ei wist kegi targal meel ja selge pääga jännesnahka kassukat ja imeteggewad maad olleks lainud otstma. Wana õppitud lambanahka kassukas ja pärris sündimise ma on kõige tullusamad. Kes Jumalat palludes id wae wa ja holkandmist ei põlga, selle kätte tödd saab Jeseand õnnistama, agga ei maggaja kassi subhu ial hiir ei sa jookstma.

Kül nüüd Kalendriluggejad mõtlewad, et nisuggune tõssine sõbralik nomimine kõik ekhjad õige teele taggasi sai juhhatama ja mõnda jännesnahka kassoka meest kahhetsema panni! Kes ni mõtleb, ei tunne weel Narrilasi!

Sellepärast et targema rahwa sowimine mõistlik olli, põlgasid Narrilased õppetust ja akkasid weel bullemine mässama. — Üks õppetud wämees, kes sel korral Narrilase maal reissimas olli, kirjutab sest asjast nõnda: „Juhrus Jürri kuul luggu, mis ime ja halle nähha olli. Narrilasi, kes ruinala jutto mõda teele ollid lainud, tulli nüüd sadade kaupa pettiismaalt taggasi, kül mehhi, naisi ja lapsi. Sündis se õnneto assi parrajal talwe tee laggumise ael, kus nemad põlwili porri sees roõnisiid, ei olnud mõningal toito egga ilpo ümber! Wana parkimata jännesnahka kassukad ollid märjast sanud ja kofko fortsunud, mis kui narrakad wälja paistisid. Igga kohhas leiti tee äres Narrilasi puhkamas, ja saggedahte naisi, kellel ilja aego sündinud lapsed rinnas ollid. Kõlle olli kuulda, kuddas nemad seal nõuandjaid wandusid ja sedda taggakahhetsefid, et endist parremat põlwe mahha jätnud. Agga mitte üht ainust ei leitud hulga seast kes oma ruinalusele sedda süüks olleks arwanud! Sellepärast tahhame julgest tunnistada: et kui täna eht hoime üks meletu-jampsi-lorri üllestõstetakse, siis tulleb Narrilasi jälle tuhhande kaupa, agga kui tõssist jutto rägitaakse, sedda ei tule üks ainus loom. Se on Narrilaste kombe.“ —

Nipikkalt tänawo, muido ei jä targema rahwa õppetuse tarwis Kalendri lehtede le maad! Meie wõiksimme Narrilase tempudest wiis aastad järrestikko räkida, egga ei jõuaks siiski kõik nende meletumad kumbed üllestunistada. Ja et nüüd meie maal, kudda üllemal nimetasime, Narrilasi suggugi ei ella, sellepärast ka meie mõistlikkul rahwal nisuggused juttud ei kõlba. Meie armas ma rahwas oskab hä ning kurja wahhel wahhet piddada, nõuab kõigest wäest õppetust, puab päw päwalt targemaks sada, ja peab sedda naeruks, kui kegi temale ütles: Parkimata jännesnahka kassukas on parrem kui üks pargitud tubli lamba nahka kassukas. —

F. K.

Tarto linna kiwvi-sild.

(Wata kujjo Kalendri ees.)

Kes Tartus käis, se kül ka uhket kiwvi-silda näggi, mis ille Ema-jõe rahwale eddasi ja taggasi teed annab. Mis siis teina sündimise aasta olli, kes tedda ehitas ja mis teina ehitamise jures sündis? Mõnigi ille silla läks, ei tea kas ta teina illu tähhele paani; teiste asjade järrele arwaste inimene küsib.